

فراخوان

هموطنان، مردم آزاده و صلح دوست جهان

دیو مهیب جنگ بر خاورمیانه چنگ انداخته و هر روز عرصه را بر مردم این منطقه تنگ تر می کند. نزدیک به چهار سال است که عراق در آتش و خون دست و پا می زند، و اکنون سایه شوم جنگ بر ایران افتاده است. اما در میان مردم هنوز واقعیت این خطر آنگونه که باید و شاید احساس نشده و جامعه تصویر درست و دقیقی از عواقب واقعی یک جنگ احتمالی و حساسیت لازم نسبت به آن پیدا نکرده است.

از یکسو برخی فریفتگان سیاست خارجی آمریکا تبلیغ می کنند که اقدام نظامی احتمالی آمریکا، تنها علیه رژیم جمهوری اسلامی صورت خواهد گرفت و تصور می کنند نتیجه نهائی آن سلطه هواداران آمریکا و سیاست آن در منطقه خواهد بود. آنان گمان می کنند که اصولاً چنین جنگی می تواند مانند یک پروژه سنجیده، در قالب پیش اندیشیده ای اجرا شود که نتایج آن قابل پیش بینی باشد. آنگاه چنین چشم اندازی را بستر دموکراسی برای ایران معرفی و بر این اساس، آشکار یا پنهان از حمله نظامی به ایران، زیر پوشش هواداری از دموکراسی، جانبداری می کنند. این تصورات موهوم و غیر واقعی است. اگر جنگی درگیرد، ایران مورد حمله قرار خواهد گرفت و رنج ها و مصیبت های حاصل از آن بر سر مردم ایران آوار خواهد شد، و نتیجه نهائی آن نیز قابل پیش بینی نیست. بعلاوه دموکراسی ذاتاً یک برآمد درونی جامعه است که باید با مبارزات مردم ایران بدست آید. رشد طبیعی و تغییرات هر پدیده ای فقط از درون آن پدیده و زیر تاثیر تضادها و در نتیجه فعل و انفعالاتی حاصل می شود که در بطن آن پدیده جریان دارد. دموکراسی نیز نتیجه تغییرات اجتماعی و اقتصادی خود جامعه است و مانند هر واقعیت دیگری باید از درون جامعه و زیر تاثیر تضادها و تحولات درونی آن بدست مردم و با مبارزات آنان علیه نظام حاکم بدست آید. هیچ یک از جریان های سیاسی و فکری ایران از زمان مشروطه تا کنون چندان خام و نابالغ نبوده و نیستند که تصور کنند دموکراسی هم کالائی است که بتوان آنرا مانند اتومبیل یا وسائل آرایش از خارج وارد و مصرف کرد. توقع و امید به وارد کردن دموکراسی از خارج، آنهم بوسیله جنگ، بطور تلویحی شانه خالی کردن از مبارزه و هزینه هائی است که باید در راه آن تحمل شود. زمینه و بستر رشد چنین توهمی در ذهن کسانی که خود را به آن دلخوش کرده اند، تسلیم قبلی آنان در برابر این فکر است که آنها خود از مبارزه و تغییر شرایط موجود در ایران عاجزند. اما بر خلاف این گروه، جامعه سرشار از ظرفیت تغییر و تحول است و خیل عظیم مردم هم که اکنون در حالت انفعال، اما مترصد و منتظر بسر می برند، به اقتضای بحران همه جانبه ای که روز به روز در حال تشدید است، به شیوه خود، به مبارزه برای این تحول کشیده خواهند شد. اما درجانب آمریکا تمایل به جنگ ناشی از این واقعیت است که استراتژی "انقلاب" های مخملی و رنگین بی نتیجه بوده و با عدم موفقیت روبرو شده است. چون نسخه ها و داروهای تجویزی بی اثر از آب در آمده تمایل به جراحی شدت یافته است. اما اگر جنگی بوسیله آمریکا و جمهوری اسلامی به مردم ما تحمیل شود، نه تنها به تامین دموکراسی منجر نخواهد شد، بلکه موجب تشدید سرکوب از ناحیه نظام حاکم بر ایران و بسته تر شدن فضای سیاسی جامعه و تقویت و تحکیم نظام موجود میگردد. کسانی هم که امروز با بهانه قرار دادن دموکراسی و پنهان کردن خود در پس این شعار، مبارزه علیه جنگ را تخطئه می کنند یا منافع آنها همسو با منافع امریکاست و یا زیر تاثیر تبلیغات امریکا دچار توهمی شده اند که در سطور بالا مورد اشاره قرار گرفت.

مبارزه علیه جنگ، بخشی از مبارزه مردم ایران برای دموکراسی است و این دو ذاتاً از یک جنس و در راستای یکدیگرند و سیاستی که تلاش می کند این دو را در برابر یکدیگر قرار دهد و از این طریق مبارزه علیه جنگ را تضعیف و افکار عمومی را برای استقبال از حمله نظامی آماده کند، سیاستی است که مزورانه از ناحیه آمریکا تبلیغ و دنبال می شود. البته شکست طلبی و چشم نجات داشتن از مهاجمین خارجی در تاریخ ما قصه تازه ای نیست. غالباً حکومت های خودی آنقدر خودکامه و ستمگر و مردم آنچنان در فشار و به جان آمده بوده اند که برای رهایی خود چشم امید به مهاجمین بیگانه می بسته اند. اما این مهاجمین بیگانه هم هیچگاه برای مردم منشاء روز و روزگار بهتری نبوده اند.

از سوی دیگر برخی فریفتگان تبلیغات جمهوری اسلامی نیز گمان می کنند آمریکا به دلیل درگیری در عراق و افغانستان و برخی مخالفت های داخلی، قادر به هیچگونه اقدام نظامی علیه ایران نیست و توان نظامی آن کشور و

خطر تهاجم امپریالیستی را دست کم گرفته اند. این تصور نیز غیر واقعی است نقشه ها و مطامع امپریالیسم برای خاورمیانه جدی است و با موجودیت و بقاء نظام امپریالیستی ارتباط دارد.

جنگ در هیچ شرایطی به سود مردم نیست و فقط قدرتهای حاکم که این آتش را می افروزند، از آن بهره برداری می کنند. سهم مردم از جنگ، جز مرگ و ویرانی و رنج و وحشت و به باد رفتن ثروت ها و دستاوردهای جامعه که حاصل کار نسلها نسل مردم زحمتکش است، چیز دیگری نخواهد بود. امریکا از این جنگ تحمیل سلطه و کنترل خود بر منابع طبیعی منطقه بویژه نفت، تقویت موقعیت استراتژیک خود و دفاع از اسرائیل را در نظر دارد؛ جمهوری اسلامی از آن برای تشدید سرکوب و تحکیم موقعیت خود استفاده خواهد کرد؛ و سرمایه داران و محترکان داخلی و غارتگران ثروتهای عمومی که وابسته محافل قدرتمند و قحطی و رنج و اضطراب مردم را هم به پول تبدیل می کنند، از هم اکنون برای بهره برداری از شرایط جنگی و انباشتن کیسه های خود در کمین نشسته اند.

شگفتا که در این میانه در امریکا- که طرف مهاجم و آغاز کننده این جنگ احتمالی خواهد بود- حساسیت مردم و جنبش آنها در مخالفت با جنگ علیه ایران جدی تر و گسترده تر از ایران است که قربانی احتمالی چنین جنگی خواهد بود. تجارب تاریخی نشان می دهد مردمی که در چنین مواردی نسبت به سرنوشت خود و عوامل موثر در آن آگاهی و حساسیت لازم را نداشته و با بی تفاوتی و بی خیالی از کنار آن عوامل و تحولات گذشته اند، بعدا توان سنگینی را بابت این بی تفاوتی و بی توجهی پرداخته اند. آیا ما هم باید فقط با صدای بمب ها و موشکها متوجه شویم که عملا جنگی شروع شده است؟ در چنان زمانی دیگر از کسی کار چندانی برای متوقف کردن جنگ ساخته نیست. علاج واقعه قبل از وقوع باید کرد.

اما تلاش مردمی و مستقل برای جلوگیری از وقوع یک جنگ احتمالی به نیروی متشکل و فعالیت سازمان یافته صلح طلبان نیاز دارد. بسیاری از نیروهای مستقل و مردم دوست تاکنون نسبت به خطر بالقوه جنگ و ضرورت مقابله با آن، به شکلهای گوناگون هشدار داده اند؛ اما این اقدامات و هشدارها پراکنده و جدا از یکدیگر بوده و در سطح هشدار باقی مانده است.

برای مربوط ساختن این تلاشها با یکدیگر و هماهنگ کردن آنها، من دست یاری به سوی همه هموطنان و همه مردم آزاده و صلح دوست جهان دراز کرده و از آنها دعوت می کنم با راهنمایی و طرح نقطه نظرهای خود در این زمینه، با ارائه ایده ها و پیشنهاد شیوه های عملی برای آگاه کردن و بسیج مردم علیه خطر موجود، بستر انجام یک مبارزه هماهنگ را در این زمینه فراهم ساخته، و آنگاه با مشارکت عملی خود در اجرای این تلاشها، سهم خود را در مخالفت با خطر جنگ ادا کنند.

به این منظور، و برای تماس و دریافت نظرات، تبادل آگاهی ها، ایجاد هماهنگی و اجرایی کردن کار، سایتی به نشانی www.nowaroniran.org و پست الکترونیکی info@nowaroniran.org تدارک شده است. هموطنان شما و ایرانیان مخالف جنگ در این نشانی ها منتظر تماس و دریافت نظرات شما هستند. ایران در خطر است، کاری باید کرد.